

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Mùa Hạt Cao-Su** của đồng hương **Nguyễn Mỹ Phương**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

MÙA HẠT CAO-SU

Từ giữa tháng 9 cho đến gần Tết, là mùa hạt cao-su rụng. Và tôi, trong kí ức ngọt ngào của tuổi thơ, chẳng thể quên những ngày lang thang từ lô cao-su này sang lô cao-su kia lượm hạt.

Lượm hạt cao-su về bán. Tiền đó, để dành mua bút viết, mua truyện về đọc, và mua cà-rem đá đủ màu xanh đỏ...

Chuyện la cà đi nhặt hạt cao-su vào những buổi trưa nắng còn vì nhiều lẽ.

Là vì buổi trưa, trái nứt nhiều, nghe nổ lách tách cũng vui, hạt rơi xuống còn mới tinh, bóng loáng, còn thơm thơm mùi vỏ trái, còn âm âm trong lòng bàn tay. Vui lắm. Niềm vui giản đơn mà giờ trung tuần rồi, không tìm lại được trong đâu đó giữa vạn nẻo đường đời.

Là vì buổi trưa, ở nhà phải ngủ, chi bằng cứ lang thang trong các lô cao-su, vừa mát, vừa trốn việc, vừa có “thu nhập”. Năm ba đứa rủ nhau đi lượm hạt. Một cái bao 50, một cái rổ. Nói vậy, nhặt hạt thì ít mà tung tăng chạy nhảy cười đùa thì nhiều. Chơi năm mười, chơi banh đĩa. Mà banh là được quán bằng dây mũ còn sót lại trên miệng đường cạo. Mà chỉ cần quán chặt tay, tròn ồm là thành quả banh cũng nhảy tung tung chẳng thua gì banh lông.

Là vì buổi trưa, lớp lá dưới chân đỡ ẩm, đỡ sợ cuốn chiếu, đỡ sợ rắn, sợ sâu... dẫm lên lớp lá khô giòn tan, nghe rộn ràng cả những bước chân khi ngập ngừng, khi mạnh dạn. Khi “gót giang hồ ngược xuôi”, ta đã không còn cảm nhận được sự êm ái của những bước chân xưa cũ nữa; vì vậy, mà tiếc nuối thời hoa niên trong lành, ấm áp biết bao.

Lượm hạt cao-su, mà đăm đuối say mê như nhặt báu vật. Mà quả là báu vật, vì cây cao-su, ngoài giá trị khai thác mủ và lấy cây làm gỗ, nó còn “cho không biếu không” con người những hạt xinh xinh như trứng cút, còn cho vỏ trái cao-su về nhóm bếp, lửa cháy lên từ vỏ trái khô, bập bùng reo vui như nụ cười của ANhi - Thần Lửa.

Tháng 10 lại về, đi qua những lô cao-su còn sót lại, nghe lòng mình vui tươi lắm, ghé nhặt vài hạt cao-su rơi dọc lối về, cầm trên

tay, mà nghe tuổi thơ ngọt ngào bỗng trở lại trong tâm hồn sắp già đi cùng năm tháng...

Ai đã từng có những ngày lang thang lượm hạt cao-su, mới thấy thương kỷ niệm của một thời hoa niên.

Nguyễn Mỹ Phương

9/2020.